

ærede Medlem ikke en Gang i Stand til at gaa et Stykke hen ad Vejen.

Overfor Guldolden sagde det ærede Medlem, at den ikke vilde indskrænke Forbruget. Ja, dens Virkninger vil naturligvis være forskellige, og jeg kan ganske indrømme, at der findes en Række Satser, hvor Forhøjelsen vil være saa ringe, at den ikke vil betyde noget nævneværdigt for Forbruget, saa at den væsentligste Betydning bliver en Indtægtsforøgelse for Statskassen. Men paa andre Punkter, nemlig overalt, hvor Toldsatserne er en forholdsvis stor Procentdel af Varens Værdi, vil Forhøjelsen naturligvis betyde en virkelig Fordyrelse og som Følge deraf en Indskrænkning af Forbruget. Derfor vil Forslaget for en Række Artikler sikkert have den Virkning at formindske Forbruget, derigennem Importen og derigennem Efterspørgselen efter fremmed Valuta, og for andre Artikler vil det give en Indtægt til Statskassen. Og dette er ingenlunde noget, der ligger udenfor Hensigten, thi vi har jo, som jeg allerede mange Gange har sagt, netop fundet en af dette Forslags gode Sider deri, at det muliggør en virkelig betydelig og hurtigt virkende ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden, og en saadan ekstraordinær Afbetaling maa vi tillægge den allerstørste Betydning, naar det gælder om at genrejse Tilliden til den danske Krone.

Angaaende Forslaget om Guldindløseligheden kan jeg ganske tiltræde den højtærede Statsministers Betragtning, at man bør stræbe derhen imod. Jeg skal ikke omtale Forslaget nærmere, men kun sige, at vi for vort Vedkommende er noget betænkelige ved at lade et Forslag, som vi saa nylig har faaet og daarlig har haft Tid til at læse igennem, passere uden Udvalgsbehandling.

Af de andre Led i Valutaplanen betegnedes jo den højtærede Statsminister Kreditindskrænkningen som det vigtigste eller, lidt senere, som et af de vigtigste. Jeg vil understrege, at denne Kreditindskrænkning er et Middel, der maa anvendes med stor Varsomhed, hvis man ikke vil genere det sunde Erhvervsliv. Da den højtærede Statsminister netop fremhævede de sønderjydske Forhold, vil jeg gerne have Lov til at nævne et Eksempel, som er forebragt mig dernede fra. En Mand ønskede, som han har plejet det i en Aarrække, at faa nogen Kredit til Indkøb i Foraaret af Kreaturer til Opfedning paa Græsmarkerne dernede, men man nægtede ham denne Kredit. Det er jo ganske klart, at en Kreditindskrænkning af denne Art virker

direkte imod sit Formaal, lige saa sikkert som det er af den allerstørste Betydning for vor hele Situation, at Erhvervslivet fremmes og blomstrer.

Om et andet Forslag: Indreisetilladelsen til de polske Røearbejdere, vil jeg gerne sige, at vi fra vor Side naturligvis billiger dette. Vi er enige i, at det gælder om at fremme den indenlandske Produktion, og vi ser med megen Tilfredshed, at den højtærede Regering og Partiet Venstre her har et saa skarpt Blik for Værdien af, at man fremmer den indenlandske Produktion og søger at formindske Importen. I denne Betragtning er vi enige, men vi kunde ønske, som jeg allerede gentagne Gange har paa-peget, at man generaliserede denne Betragtning, saa at man ikke indskrænkede den til at gælde for enkelte bestemte Omraader, men gav den den Gyldighed, den har i al Almindelighed.

Mod de fremsatte Afgiftsforslag har vi den almindelige principielle Indvending, at de i for høj Grad stadig rider paa de samme Erhvervsgrene; det er fremhævet saa ofte fra vor Side, at jeg ikke skal opholde mig længere derved.

Med Hensyn til Forslaget om Chokoladeskat er vi enige i den Betragtning, at Forbruget paa dette Omraade er for stort, og vi er enige i, at der her er et velegnet Skatteobjekt, men vi har aldrig været tilfredse med den omstændelige og kostbare Afgiftsform, man er blevet tvunget ind i paa Grund af de Vanskeligheder, Regeringen og Partiet Venstre havde ved at tage Afgiften der, hvor den lettest kan tages: ved Landegrænsen. Paa dette Punkt er jo i øvrigt baade Regeringen og Partiet Venstre i nøje Samklang med de to andre store Partier her i Salen. Denne Afgiftsform har været skæbnsvanger for mange Smaabedrifter, som det konservative Parti kun med Sorg ser forsvinde, og den har været drøj at bære for mange af de store, velfunderede og dygtigt ledede danske Foretagender, som vi har paa dette Omraade. Den har været drøj at bære for dem, fordi man har lagt Afgift paa hele deres Produktion, medens den udenlandske Konkurrent kun har denne Afgift hvilende paa en lille Del af sin Produktion, hvorfor den ikke er i nær saa høj Grad generende. Det er klart, at denne Handicapning forøges gennem den betydelige Opskrugging af Afgiften, som her foreslaas, og de Toldforhøjelser, som er foreslaaet til Afbalancering deraf, er efter vor Mening ikke tilstrækkelige. Endelig vil jeg fremhæve, at Truselen om en Efterbeskatning overfor